

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 20**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Tonadag.
398

Käraste.

Det gör mig ock att du blif ledsen, men jag kan ej annars säga att det var svår
Tadt. Guds heller bet det något på mig. Jag skall säga dig att du för naturligtvis
göra Karaktererna hur du vill om du bara skrifver renessans med inspiration.
Denne inspirationen tror jag ej du får för än du i ditt inre arbetar ut en yaktig
Hall Karakter, som du är road af. Jag menar just att du skall tycka om Johu så
som du tyckte om Eleonore, då att han roar dig att skilbara. På sistu slutet
tänker jag ock att han kan inga veit märkliga Ränklar, men knappast förut.
Men han är så lustig som Karakter att du nog kommer att få en stor Renskräms Ränkl
för honom - I minne denna Renskräm, tror jag att du ej kan skrifva så, att du ej Rän
ner att du måste ändra ^{de den Renskräm} efteråt. Jag trodde att du visste att jag fick korta på dubbel
renskrifning på Antikrist med undantag af två Kapitel. Det är naturligtvis därför
jag afråder - Att hvad du afråder mig från i Tialby vill du mig själv göra. Tän
ker du verkligen bänna i frän dig en tröjdel af romansen till Karl och Bonnie,
innan resten är fullt plausligt och Karaktererna sådana? Och sedan skrif
va i häfan för deras mycket otillförlitliga andömmen. Du får troligen mycket
ditt håpna re bränna af dem än af mig, men kärriklag är jag allt mer att lita
på. Jag satte jag ditt andömmen i fråga om Antikrist högre än någon annan. Ty du hade
ju fullt reda på saken - Den otrefnad det är att vänta på förläggarnas nya pänna
nalsbref vill jag ej tala om. Han bryr sig ej om att ha bränt om, så man är
nill. Jag vet att du har arbetat mycket, jag tror ej alls att det är något bortkastat
men naturligtvis får du göra om till allt blir bra - Jag vet ju att jag skrifvar
till ett mailiskt prustemmen, som har en stor bok under händer och har tid och
kraft och pengar så att han kan göra något fulländadt. Med något mindre
vill jag ej näja mig och det är en stor heder för dig.

Jag skall nu gjalla kritiserat mer än att jag vill säga mina tankar om senare
med Caustice - Jag tycker att det luktiga, spöfva pointen i den senare ligger
där att en liten grände slår gör sin entré i ett elegant ällnkap i en så präkär
situation att han bäres i Kong, men han är nå utsökt att han ingalunda förlorar
fateringens utom skanneren och tjernar. Han skall vara en drottning i hvarje
tum näsom Titania skulle vara det äfven om han äkte i ett nötkal. Tror du ej
verkligen att denna deras höfmännighet var en eyeskap hos Harkullarna, de
tycker ju alla ha uppsträtt i tankar på höfvet. Att det medan var skamsighet

och rådet henne och i hjärtat, det har du alldeles rätt i och det kommer
ju fram i nästa scen - men i denna tycker jag verkligen att det vore för-
tjusande om den lilla födda befolkningskommissionen. Det skulle bli en
så söt scen och det ingår nog nå i uppdraget att man skulle vara sällorlund
med främlingar än hemma. Han är ju ej heller mer än sex år. Är det
verkligen alldeles användbart att jämba litet på karakteren för att få
någon riktig. Du skall på ha henne nå led du vill vid 1 1/2 års ålder, då
är flickan annu ofrust skäcka, men skänk mig mexaröringen. Sedan jag
inte på henne. Hva?

Glöm du jag tycker du kan komma till Stockholm, annars får jag inte
roligt utan går bara och längtar. Jag skammar där en vecka till nästa
Fredag, till dess kommer vi allt prata rätt bra. På torsdag göra Warburgs
bjudning. De ha telefonerat idag, jag frågade om de ej bjöd dig. Är
han nå frisk nu han arkar? sade Karl. Och när jag skref sist, nå är
denne lördagsfest ett maltrände tillfälle af galenskap. Du af-
bryter nog avbrottet genom att fara ut, men naturliga afbrott äro
bara roliga och nyttiga - Du skall få nå mycket beröm, då jag
kräppar dig att du skrifer med helt nytt mod. Du kan godt
hinna upp till söndag, telegrafera bara till Warburgs så de eller
jag skaffa dig en - Du var du bara i släktigt humör öfvermitt
denne lördagsbref. Det borde jag allring ha säst af. Du kan
ju också njält få tala med Bannier, det är en mycket intelligent
gubbe - Man skall ju näst ha en stor skärr i. Ja jag längtar
alltid mest efter dig, då jag är ute i världen. I går såg jag 300
högtidsklädda människor, de hundra presentade mig nog för mig. Men
jag längtade ändå, det är ingen som du -

Hvad chevalier är den. De borde allt undertrycka de där ar-
tiklarna - Han pratar som en utlofsad höfjunker -

Lilla älskade söta hon, jag är nå rädd för kroupen - Man berättar
det givare bättre om jag kunde sitta långt uppmantrande rikhet
på mig. Om du ej kommer nu är det ju ett desto mer som när
jag reste ifrån din boudoir på Söfiebarnet -

Telegram alltså på lördag från dig om att du kommer!

Die Selma